

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Csp/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820203272
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7820203272.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX N. G., zastúpeného JUDr. Petrom Vachanom LL.M, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 2.597,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 361,09 eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e.**
- II. Žalobu **z a m i e t a .**
- III. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s.) sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.08.2020, domáhal voči žalovanému pôvodne zaplatenia sumy vo výške 2.597,07 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.597,07 eur od 21.07.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu v podanej žalobe poukázal na tú skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 12.09.2015 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0049809484. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.800,- eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 60,- eur. Žalovaný si podľa právneho predchodcu žalobcu nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 04.07.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.06.2020, obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladnutím na vykonané úhrady žalovaného, s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.597,07 eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 2.597,07 eur. Konštatoval, že žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, s konečným stavom ku dňu 30.06.2020, t. j. v lehote splatnosti do dňa 20.07.2020. Právnemu predchodcovi žalobcu tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení, vo výške určenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 21.07.2020 do zaplatenia.

3. Podaním doručeným súdu dňa 07.10.2020 spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. oznámila súdu, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 25.09.2020. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu.

4. Súd uznesením č. k. 5Csp/96/2020-53 zo dňa 03.11.2020 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia, s. r. o.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril a to podaním doručeným súdu dňa 24.11.2020. Poukázal na tú skutočnosť, že osobné údaje o klientovi ako rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, telefón údaje o zamestnávateľovi, údaje k používaniu kreditnej platobnej karty sú napísané väčším písmom ako predmet a cena zmluvy o úvere a teda predmet a cena úveru je napísaná menším písmom. V danom prípade ide síce o formálnu chybu, čo sa týka veľkosti písma, ktorú však citované ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka, sankcionuje absolútnou neplatnosťou zmluvy o úvere. Mal za to, že v prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. zrušuje od počiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z predloženého výpisu ku kreditnému účtu podľa žalovaného vyplýva, že posledná debetná transakcia, teda reálne čerpanie úverového rámca, bola realizovaná viac ako 3 roky spätne od podania žalobného návrhu. Žalovaný vznáša námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku. Väčšinu položiek podľa predloženého výpisu z účtu predstavujú sankčné úroky, štandardné úroky, náklady na vymáhanie do vyhlásenia okamžitej splatnosti, náklady na vymáhanie po vyhlásení okamžitej splatnosti. Jednotlivé položky neboli podľa žalovaného preukázané, resp. podložené hodnovernými listinnými dôkazmi preukazujúcimi ich výšku. Mal za to, že výpis z účtu s uvedenými položkami nie je hodnoverným listinným dôkazom preukazujúcim zákonnosť a oprávnenosť takéhoto nároku. Žalovaný konštatoval, že v danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, z toho dôvodu môže žalobca pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti iba v tom prípade, ak to bolo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté. Taktiež žalobca musí splniť podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Keďže súčasťou žalobného návrhu nie sú žiadne listinné dôkazy preukazujúce vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, žalobca podľa názoru žalovaného nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. Žalovaný taktiež poukázal na tú skutočnosť, že keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu a priznal mu právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Žalobca doručil súdu dňa 21.04.2021 podanie, v ktorom konštatoval, že berie žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 277,93 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Poukázal tiež na čiastkové platby žalovaného po doručení žaloby spolu vo výške 83,16 eur (22.07.2020 sumu 14,22 eur, 06.08.2020 sumu 14,22 eur, 07.10.2020 sumu 28,44 eur, 16.11.2020 sumu 6,57 eur, 20.01.2021 sumu 19,71 eur). Z toho dôvodu žalobca zobrať s poukazom na ust. § 144 CSP, žalobu späť v časti istiny spolu vo výške 361,09 eur s príslušenstvom a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Zároveň s poukazom na vykonanú úhradu žalovaným žalobca upravil svoj žalobný návrh a to tak, že žiadal aby súd vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 2.235,98 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.319,14 eur od 21.07.2020 do 22.07.2020, zo sumy 2.304,92 eur od 23.07.2020 do 06.08.2020, zo sumy 2.290,70 eur od 07.08.2020 do 07.10.2020, zo sumy 2.262,26 eur od 08.10.2020 do 16.11.2020, zo sumy 2.255,69 eur od 17.11.2020 do 20.01.2021, zo sumy 2.235,98 eur od 21.01.2021 do zaplatenia a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

7. Týmto podaním sa zároveň aj vyjadril k sporu, keď uviedol, že aktívnu legitimáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky RF252702027SK, čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Mal za to, že relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázal jeho aktívnu legitimáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitimácie je podľa žalobcu plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Súdu predložil aj

výzvu jeho právneho predchodcu, banky zo dňa 02.08.2017, ktorú žalovaný prevzal dňa 07.08.2017. Predloženou výzvou, doručovanou žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nedoručenie predmetnej výzvy nenamietala ani protistrana, preto mal žalobca za to, že skutočnosť, že žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy sa považuje za nespornú v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP. V posudzovanej veci bol žalovanému právnym predchodcom žalobcu poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu bol žalobca toho právneho názoru, že v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN z objektívnych dôvodov, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN.

8. Žalobca zároveň na výzvu súdu predložil aj fotokópie listín - predžalobná upomienka zo dňa 02.08.2017, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.09.2017, doručka k výzve predchodcu žalobcu, ktorým tento oznámil postúpenie pohľadávky potvrdzujúcu prevzatie písomnosti žalovaným dňa 07.08.2017 a ďalšie listiny.

9. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, ktoré sa malo vykonať dňa 28.04.2021.

10. Súd výzvou zo dňa 26.03.2021, s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v spojitosti s § 1 písm. p) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu a v spojitosti s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 91/2021 Z. z. a č. 108/2021 Z. z., vyzval strany sporu, či súhlasia s prejednaním a rozhodnutím vo veci na dnešnom pojednávaní bez ich prítomnosti. Strany sporu boli zároveň poučené o tom, že ak sa v lehote stanovenej súdom nevyjadria, súd bude mať za to, že súhlasia s pojednávaním a rozhodnutím vo veci na pojednávaní bez ich prítomnosti (§ 157 ods. 2 CSP). Žalobca a žalovaný reagujúc na výzvu súdu písomne oznámili súdu, že súhlasia s prejednaním a rozhodnutím vo veci na pojednávaní bez ich prítomnosti ako aj bez prítomnosti svojich právnych zástupcov.

11. Súd preto nariadené pojednávanie dňa 28.04.2021 vykonal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného podľa § 180 CSP.

12. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Nakoľko žalobca podaním doručeným súdu dňa 21.04.2021 vzal žalobu v časti istiny vo výške 361,09 eur s príslušenstvom späť, o čiastočnom späťvzatií žaloby súd rozhodol podľa § 144 a § 145 ods. 2 CSP a to tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 361,09 eur s príslušenstvom zastavil. Vzhľadom na tú skutočnosť, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo ešte pred nariadením predbežného prejednanie sporu súdom, súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatiím sa nevyžadoval.

15. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

16. Dňa 25.08.2015 žalovaný vyplnil a podpísal žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro (ďalej len „zmluva“), ktorá bola zo strany právneho predchodcu žalobcu podpísaná dňa 12.09.2015. Z čl. III Podmienky úveru zmluvy vyplýva, že žalovanému mal byť poskytnutý úverový rámec vo výške 1.800,- eur pri štandardnej mesačnej splátke po 60,- eur, štandardnej úrokovej sadzbe 22,80 % p. a. V zmluve čl. III je zároveň uvedená aj RPMN vo výške 24,47 % a predpoklad pre jej vypočítanie. Štandardná úroková sadzba (22,80 % p. a.) a poplatky zostanú nezmenené. Klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.08.2015. Spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania. Spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania, ak sa istina

musí úplne splatiť iba jedinou splátkou v rámci každého platobného obdobia, predpokladá sa, že následné čerpanie a splácanie istiny spotrebiteľom prebiehajú počas obdobia jedného roka, úroky a ďalšie poplatky (správa kartového účtu 0,65 eur, znovuvydanie karty 8,30 eur) sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s tým, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadne ďalších poplatkov. Výška spotrebiteľského úveru je 1.800,- eur, počet splátok je 12, prvá až predposledná splátka 150,- eur a posledná splátka je 396,53 eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 246,53 eur. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 2.046,53 eur. Odplata je vo výške 29,54 % p. a. Najvyššia prípustná výška odplaty je 43,72 %. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku je 25,67 %, doba trvania zmluvy je neurčitá. Termín konečnej splatnosti je v deň zániku zmluvy alebo v deň okamžitej splatnosti. V časti XIII. vyhlásenia zmluvných strán, zmluvné strany vyhlasujú, že si zmluvu prečítali, že bola uzatvorená slobodne, vážne, je výrazom ich vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz týchto skutočností pripájajú svoje podpisy. Prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. Obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy.

17. Z predloženého výpisu z úverového účtu vedeného ku poskytnutej kreditnej karte žalovaného vyplýva, že za obdobie od 19.09.2015 do 30.06.2020 vyčerpal žalovaný spolu (bez úrokov a poplatkov) sumu 2.295,58 eur. Žalovaný za to isté obdobie uhradil spolu sumu 1.914,43 eur.

18. Žalobca si v tomto konaní pôvodne uplatňoval sumu vo výške 2.597,07 eur s príslušenstvom ako rozdiel medzi debetnými operáciami a kreditnými operáciami na úverovom účte. Vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom vo výške 361,09 eur s príslušenstvom, je predmetom tohto konania naďalej len istina vo výške 2.235,98 eur.

19. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

21. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 53c Občianskeho zákonníka, ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

25. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, zmluvou označenou ako žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnutý úverový rámec, t. j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany právneho predchodcu žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

28. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

29. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

30. Žalobca žiadnym spôsobom nespochybnil námietky žalovaného uvedené vo vyjadrení k žalobe vo vzťahu k tvrdenému rozporu spotrebiteľskej zmluvy s ustanovením § 53c Občianskeho zákonníka, ako ani vo vzťahu k žalovaným vznesenej námietke premlčania, napriek tej skutočnosti, že bol pri doručení vyjadrenia žalovaného uznesením č.k. 5Csp/96/2020-70 zo dňa 25.11.2020 vyzvaný na písomné vyjadrenie. Keďže žalobca skutočnosti uvádzané žalovaným v jeho vyjadrení zo dňa 16.11.2020 výslovne nepoprel, súd ich považoval za skutočnosti, ktoré sú medzi stranami nesporné.

31. Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou žalovaného, v rámci ktorej poukázal na absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere a to s poukazom na ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka, nakoľko osobné údaje o klientovi, ako rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, telefón, údaje o zamestnávateľovi, údaje k používaniu platobnej karty sú napísané väčším písmom ako predmet a cena zmluvy o úvere, ktorá skutočnosť je potom v rozpore s citovaným § 53c. Súd musí v tejto súvislosti prisvedčiť žalovanému, že údaje týkajúce sa predmetu a ceny zmluvy o úvere (uvedené v III. časti "Podmienky úveru") sú v tomto prípade uvedené menším písmom ako je tomu u inej časti takejto zmluvy (žalovaným uvádzaná časť I. Osobné údaje o klientovi časť VI. Údaje k používaniu kreditnej platobnej karty). Súd navyše v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že údaje v časti III. Podmienky úveru sú uvádzané veľmi malým a ťažko čitateľným písmom, napriek tomu že táto časť obsahuje podstatné obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Na základe

vyššie uvedeného mal súd za to, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je ako celok absolútne neplatná.

32. Vzhľadom na to, že zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená 12.09.2015 o aktivácii pôžičkovej karty Quatro, na podklade ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému kreditnú kartu, z dôvodu rozporu s ustanovením § 53c Obchodného zákonníka sa zrušila od počiatku ako neplatná, nemohol právny predchodca žalobcu ani úver na podklade takejto zmluvy žalovanému poskytnúť a zosplatiť. V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a. s. zrušuje od počiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka (napr. uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/254/2019 zo dňa 15.01.2020).

33. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

34. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

35. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

36. Podľa § 107 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

37. Poukazujúc na citované uznesenie Krajského súdu v Žiline súd mal za to, že z dôvodu neplatnosti zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku (účinky ex tunc), pričom medzi stranami sporu vznikol právny vzťah, ktorý sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania, súd posudzoval premlčanie u jednotlivých žalovaným čerpaných položiek revolvingového úveru vyplývajúcich z platobnej histórie úverového účtu žalovaného, v zmysle zásad podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro zo dňa 04.07.2020 mal súd preukázané, že dátum posledného čerpania úveru kreditnou kartou zo strany žalovaného je dňa 21.04.2017 (všetky ostatné čerpania úveru kreditnou kartou boli realizované zo strany žalovaného skôr). Od tohto dátumu bol úverový účet žalovaného zaťažovaný už len poplatkami a úrokmi. Právny predchodca žalobcu podal žalobu na súd až dňa 28.08.2020 a teda nepochybne po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty vo vzťahu k všetkým žalovaným čerpaným sumám z úverového účtu kreditnej karty. V zmysle vyššie uvedeného súd mal za preukázané, že žalobou uplatnený nárok žalobcu je premlčaný v celom rozsahu.

38. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že predmetná spotrebiteľská zmluva navyše neobsahuje ani všetky obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak predmetný údaj je nesprávny, v dôsledku čoho by bolo nutné úver poskytnutý žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu posúdiť v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z., ako úver bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca nemal na zmluvné úroky a poplatky právny nárok. Z obsahu zmluvy vyplýva, že v tejto je uvedený úverový rámec 1.800,- eur ako aj výška mesačnej splátky v sume 60,- eur, úroková sadzba vo výške 22,80 % p. a. a v čl. III. Podmienky úveru bol uvedený predpoklad výpočtu ročnej

percentuálnej miery nákladov (RPMN) s tým, že výsledná RPMN v prípade úverového limitu 1.800,- eur, mala predstavovať výšku 24,47 %. V rámci predpokladov pre výpočet tam napr. uviedol poskytovateľ peňažných prostriedkov počet splátok 12, pričom takýto údaj nevyplýval zo žiadosti o aktiváciu a žiadna iná zmluva pripojená nebola. To znamená, že právny predchodca žalobcu pracoval s počtom splátok, ktoré si zrejme sám určil, pričom výška splátky prvej až predposlednej bola 150,- eur a posledná bola vo výške 396,53 eur (viac ako 2,5 x vyššia ako predošlé), ktoré sú v protiklade s tým, čo sám právny predchodca žalobcu tvrdí v predpokladoch na výpočet RPMN (počet splátok 12 a výška každej mesačnej splátky je rovnaká). Podľa súdu preto nie zrejme, akým spôsobom sa dopracoval právny predchodca žalobcu k určeniu výšky RPMN, keďže ako už bolo vyššie uvedené, žalobca si sám určil výšku splátky ako aj počet splátok, prvá až predposledná splátka bola dokonca v inej výške ako posledná. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu si týmto spôsobom chcel „napasovať“ RPMN. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovaným riadne zmluvu, z ktorej bude zrejme, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), pri zadaní korektných a konkrétnych údajov. RPMN je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmy úverový rámec (1.800,- eur) a fixná mesačná splátka (60,- eur). Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver. Účel právnej úpravy vyžaduje, aby spotrebiteľ mal informáciu o skutočnej RPMN ešte pred uzavretím zmluvy. Spôsob výpočtu RPMN považuje súd preto za nedostatočný a pre priemerne zmýšľajúceho spotrebiteľa za nezrozumiteľný. Žalovaný v danom prípade mohol mať pochybnosti o RPMN. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Zákon zároveň uvádza, že od spotrebiteľa nie je možné vyžadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Podľa názoru súdu právneho predchodcovi žalobcu nič nebránilo v tom, aby tieto údaje uviedol zreteľne a zrozumiteľne do textu zmluvy tak, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy mal vedomosť o tom, za akých podmienok mu je úver poskytnutý.

39. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013, cit.: „V odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa, o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., ods. 3), že na základe uzavretej zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.2.2008 navýšený o 30.000,- Sk na konečnú sumu 60.000,- Sk, t.j. 1.991,64 eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, pretože nemôže obsahovať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom“. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

40. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť ani čiastočne a to vzhľadom na premlčanie žalobcom žalovaného nároku v celom rozsahu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a dôkazy súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

41. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne

realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

42. Nakoľko súd dospel k záveru o zamietnutí predmetnej žaloby z dôvodu premlčania nároku žalobcu v celom rozsahu, považoval za nadbytočne sa venovať ďalším námietkam žalovaného, ktoré by viedli k rovnakému právnomu následku (k zamietnutiu žaloby). Z uvedeného dôvodu už ďalšie námietky žalovaného z dôvodu hospodárnosti konania súd neposudzoval.

43. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

46. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani výnimočnosť okolností u žalobcu a preto nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t. j. zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).